

отъ иеродяконъ Неофитъ Жековъ, полковникъ Хаджи Христо, Ив. Селимински и още седемъ лица, българи и гърци. Това настоятелство било натоварено да се споразумѣе съ „сѣотечественицитѣ по всичкитѣ епархии“, за да образуватъ тѣ под-настоятелства, които да направятъ нуждното за избиране на пълномощници, съгласно закона, и за явяване на опредѣленитѣ „избирачи“ въ Атина. Протоколътъ е подписанъ отъ 84 души българи и гърци, при което на първо мѣсто стоятъ иеродяконъ Н. Жековъ и Ив. Селимински. Доколко грѣцкитѣ имена отговарятъ на грѣцка народностъ, и дали подъ тѣхъ не се криятъ ония погърчени българи, за които Селимински прави усилия да ги изтрѣгне отъ грѣкоманията, остава неясно. — Въ протоколъ отъ 24 октомврий с. г. събранитѣ въ черквата Св. Катерина „трако-славяни“, атински жители, взимайки поводъ отъ кралската заповѣдь отъ 3 (15) септемврий и следъ като положили клетва, изработили списъкъ на имащитѣ право да гласоподаватъ и избрали като „избирачи“ Христо Златева, Иванъ Рамиски, Иванъ Селимински, Константинъ Караджа, Алекс. Рангави, Панайотъ Василевъ, Иванъ Тойсузи и Иванъ Феста. — Въ писмо пѣкъ до „храбрейшия“ Хаджи Христо (безъ дата) настоятелство на трако-славянитѣ съобщава на члена си, че го е избрало за свой председателъ, че го опълномощава да влѣзе въ свръзка съ сѣотечественицитѣ по другитѣ епархии и че разчита на него, като на „пръвъ отъ нашитѣ сѣотечественици, които сж се борили на бойното поле“, да състави списъкъ на мѣстнитѣ сѣотечественици и да ги свика за изборъ. „Разбира се, господинъ полковникъ, — добавя писмото, — че наши сѣотечественици, съ името трако-славяни, се смѣтатъ всички цариграждани, одринци, пловдивци и всички обитатели въ Тракия, българитѣ въобще, сѣрбитѣ, черногорцитѣ, бошняцитѣ и въобще които говорятъ славянски езикъ“. И като изтъкватъ заслугитѣ на Хаджи Христа и на сѣотечественицитѣ му за освобождението на Елада, настоятелитѣ завършватъ: „Не е справедливо, такива голѣми жертви да останатъ завинаги невъзнаградени и незащитени“.

Трако-славянскиятъ комитетъ, образуванъ отначало съ въодушевление, не ще е ознаменуваля дейността си съ нѣкакви по-бележити дѣла, между друго и поради скорото заминаване за Италия на главния му вдѣхновителъ. Но все пакъ той внася нѣкакво раздвижване въ българската колония